

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: OT/95/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513000265
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Dlugoš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2013:3513000265.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom JUDr. Rastislavom Dlugošom, v trestnej veci obžalovaného O. Z., nar. XX.XX.XXXX O. W., trestne stíhaného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) a iné, na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 21. novembra 2013 takto

rozhodol:

O b ž a l o v a n ý : O. Z., nar. XX.XX.XXXX O. W., trvale bytom Z. - X.Z., G..Č.. O. Ú. R.,

je vinný, že

dňa 27.10.2013 v čase o 00.10 hod. viedol v obci Nové Mesto nad Váhom po komunikácii Piešťanskej ul. (miestnej komunikácii) smerom k Trenčianskej ul. pod vplyvom alkoholu s koncentráciou 0,88 miligramu etanolu v litri vydýchnutého vzduchu osobné motorové vozidlo značky Š. XXX Y., evidenčné číslo vozidla B. XXX Z., a to i napriek tomu, že činnosť vedenia motorového vozidla mu bola rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 2T/116/2010-117 zo dňa 14.12.2012, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 3To/29/2013-136 zo dňa 17.04.2013, na dobu 3 roky zakázaná,

t e d a

-2-

- maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

- vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

č í m s p á c h a l

- prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona,

- prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 41 ods. 1 a § 348 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 4, § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 28.10.2013 bola Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom doručená postupom podľa § 204 ods. 1 Tr. poriadku obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom na obvineného O. Z. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Po výsluchu obvineného dňa 29.10.2013 vydal sudca pre prípravné konanie Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. OT/95/2013 trestný rozkaz, ktorým obvineného uznal vinným a uložil mu podľa príslušných ustanovení Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Proti trestnému rozkazu podal obvinený odpor.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 21.11.2013 za účasti obžalovaného a jeho obhajkyne vykonal dokazovanie a zistil nasledovné:

Obžalovaný O. Z. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku a po porade OT/95/2013-73

so svojím obhajcom urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku o tom, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. V zmysle § 257 ods. 4 Trestného poriadku vyhodnotil súd pre potreby ďalšieho konania a rozhodnutia toto vyhlásenie ako priznanie spáchania skutku. Po vyhlásení obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku dopytom na obžalovaného zistil, že obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, že porozumel právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu. Obžalovaný bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu. Obžalovaný tiež deklaroval, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku robí dobrovoľne. Súd súčasne obžalovaného poučil v intenciách ustanovení § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, najmä o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o nepopieraní spáchania skutku je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Zistiac následne stanovisko prítomného prokurátora v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku ako aj stanovisko obhajkyne obžalovaného (per analogiam) súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom zo dňa 28.10.2013, doručenej súdu dňa 28.10.2013, sp. zn. Pv/912/2013, pričom tiež podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že vykoná dokazovanie len ohľadne výroku o treste, jeho druhu a výmere.

Vzhľadom na priznanie viny obžalovaného, ktoré súd uznesením prijal, s prihliadnutím aj na ostatné dôkazy, získané v prípravnom konaní, subsumoval súd protiprávne konanie obžalovaného pod právnu normu skutkovej podstaty prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona spáchaný v súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, keďže mal súd za preukázané, že obžalovaný maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti a súčasne vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku. Obžalovaný sa uvedeného trestného činu dopustil ako plne trestnoprávne zodpovedný subjekt. Súd nemal za preukázanú absenciu

trestnej zodpovednosti obžalovaného za tento skutok. U obžalovaného ide o konanie úmyselné, ktorým chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom.

Z odpisu z registra trestov obžalovaného vyplynulo, že doposiaľ bol opakovane súdne trestaný za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchaťelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchaťela spoločnosťou.

-4-

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchaťela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne súd na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchaťel sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 37 písm. h) Trestného zákona príťažujúcou okolnosťou je to, že páchaťel spáchal viac trestných činov.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona príťažujúcou okolnosťou je to, že páchaťel bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona ak prevažuje pomer príťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

U obžalovaného súd identifikoval jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a dve príťažujúce okolnosti podľa § 36 písm. h), písm. m) Trestného zákona. U obžalovaného ide o osobu dobre známu tunajšiemu súdu, opakovane bezostyšne porušujúcu súdom uložené zákazy činnosti spočívajúce v riadení motorového vozidla. Napriek tomu súd zohľadnil kajúcný prístup obžalovaného k jeho protiprávnemu konaniu a jeho následku, prezentovaný na hlavnom pojednávaní, ako aj výmeru aktuálne vykonávaného trestu odňatia slobody a dospel k záveru, že na obžalovaného postačí pôsobiť miernejším trestom, než aký mu súd uložil trestným rozkazom dňa 29.10.2013. Preto obžalovanému uložil podľa § 41 ods. 1 a § 348 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 4, § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody uložený za úmyselný trestný čin. Hoci obžalovaný sa trestného činu dopustil v súvislosti s riadením motorového vozidla, dospel súd k záveru, že celková výmera doteraz nevykonaných viacerých po sebe uložených trestov zákazu činnosti je postačujúca a preto obžalovanému už žiadny ďalší trest tohto druhu neukladal. Takto uložený trest považuje súd s poukazom na okolnosti tohto prípadu za zákonný, dôvodný a primeraný, od ktorého možno dôvodne očakávať efektívnu nápravu obžalovaného do budúcnosti. Uložený trest súčasne primeranou mierou vyjadruje morálne odsúdenie páchaťela spoločnosťou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trenčí-

0T/95/2013-74

ne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.